

animo, y Deu provirá què no serà rés.

«*Es ya llegada la hora,* (diu el tort entre dents,) els teulains estan baix lo filat, y si no es romp la tortora, molt será que s'escapen»

Dixit, y alsautse poquet á poquet, sen ix capa el corral, aon tenia á prevensió l'aca aparellada, la entra de repent dins de casa, sampa una eixeringa, *de mayor calibre*, que á falta d'atra arma de foc estava arrimada darrere la porta del estudi, y apuntantse en ella á la Sargantaneta, li diu molt serio, y determinat—
«*Si et meneches, t' énsenc*» —

Considere el lector com se quedaria la pobra chica á la vista de una figura tan infernal, que la amenasaba de mort en aquella traïdora culebrina, que ella (com á cuansevol atra li ha guera susuit) había pres per un trabuc de boca de campana.